

Vertalingen die sporen achterlaten

Als je een boek aan het vertalen bent, ben je er meestal heel intensief mee bezig. Het is een verhevigde vorm van helemaal in een boek opgaan, zoals je dat ook met 'gewoon' lezen af en toe kunt hebben. Sommige vertaalklussen hebben daardoor sporen in mijn dagelijks leven nagelaten.

Een van de ergste was *The Hungry Years* van William Leith, *Eeuwig honger* in de vertaling. Leith, journalist, had allerlei slechte gewoonten, die onder meer tot uiting kwamen in ongecontroleerde vreetbuiten en zwaar overgewicht. Toen hij de stap nam er iets aan te doen maakte hij er een journalistiek project van, met dit boek als resultaat. Hij bezocht en interviewde allerhande personen die met het dieetwezen en de voedselindustrie te maken hebben. Na een bezoek aan dokter Atkins ging hij diens dieet volgen, waarin koolhydraten uit den boze zijn en vetten mogen. Hij was heel enthousiast, want het werkte. Uiteindelijk hoefde hij niet meer zo streng te lijnen, overigens mede door bezoeken aan een psychiater die de achterliggende oorzaken van zijn vreetbuiten boven water wist te halen.

Nu ben ik zelf ook behoorlijk stevig, dus dat wonderdieet leek me wel wat en na enige tijd waren er inderdaad een paar kilo af. Ik kon het echter niet volhouden en toen sloeg de jojo keihard toe. Per saldo ben ik sinds dit boek ruim tien kilo zwaarder.

Een boek met een positievere uitwerking was *The Invention of Clouds* van Richard Hamblyn, *De uitvinding van wolken*. Het is een biografie van Luke Howard, een wetenschapper die in de eerste helft van de negentiende eeuw de wolken heeft geclassificeerd, een codificatie van wolkenvormen zoals stratus, cumulus en cirrus. Van jongs af aan keek hij gefascineerd naar wolken. Op hoge leeftijd - hij is 92 geworden - liet zijn geheugen hem in de steek. Hij wist de wolken toen niet meer te benoemen, maar genoot nog altijd van de aanblik van wolkenluchten. Het boek eindigt bijna lyrisch: 'je kunt erbij dagdromen, kijken hoe ze voorbijrijven... Laten we dus naar de wolken kijken... langsdrijvende wolken... kijk... daarginds... die prachtige wolken.'

Boekvertalers

Over het vak, de vertaler, de wereld en het boek

<http://www.boekvertalers.nl>

Nu keek ik tot die tijd zelden naar de lucht. Meestal liep ik in gedachten zonder bewust iets te zien, hooguit lette ik vanuit m'n ooghoeken op het verkeer. Maar sinds dit boek kijk ik regelmatig omhoog naar de wolken, en inderdaad, ze zijn soms wonderbaarlijk mooi en indrukwekkend.